

ತುಂಡವನ್ನು ಪಳಗಿ ರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆಗತಾನೇ ಬಂದಿದ್ದ ಇಂಡಾಫ್ ತಳಿಯ ರಾಗಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಸುಮಾರು ಬಂದು ಎಕೆಂಬೆಂದು ಹೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತುಂಡದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮೂಟೆ ಘಸಲು ಬಂದಗೆತ್ತಿದ್ದಿತು. ಎಕರೆಗೆ ಬಂದಾರು ಮೂಟೆ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಯಣಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ದೈತ್ಯರ್ಥಾ ದೇವರ ರಾಗಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತನೆಗೆಂದೇ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ನಿಮ್ಮ ಹೊಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಂಗೇ ಕ್ಷೇತ್ರಂಬಾ ಕೊತ್ತಂದೆ’ ಅಂತ ಭರಮಪ್ಪ ಗೌಡರ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದೆಂದು ತುಂಡ ತನ್ನದೇ ಆಗಬಾರದಿತ್ತಾ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ದೇವರು. ಗೌಡರು ಕುಡಿದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ, ‘ಕಾಗದ ತಗಂಡು ಬಾರೋ ದೇವೇ ಕೆಳಗಿನೂ ತುಂಡಾ ನಿಸ್ಟೇಗೀ ಬಹೋಚ್ ಬಿಟ್ಟಿನ್’ ಅಂದಹಾಗಿ ಕನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು.

ಲಂಕೆಪ್ಪನವರು ಕೆವಿ ಸ್ಥಿರಲಿಗಣ್ಯ ಎಂಬಲೋಸಿ ಅದ ವರ್ಷ ದೇವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿತ್ತಿದ್ದು ಚರಿತ್ರಾಹ್ ಸಂಗತಿ ಭರಮಪ್ಪಗೌಡರ ಜ್ಞತ್ವೆ ಶೈತಂಘರ ಅನಿರ್ವಾವಧಿ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಧರಣಿಗಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋದ ದೇವರು ಧರಣೆ ಶುರುವಾದ ಮೂರನೇ ದಿನ ತನಗಿಂತಲೂ ಐದಾರು ವರ್ಷ ದೊಡ್ಡವಳಾದ ಒಟ್ಟು ಮುಡಿಯಿಂದ ಜೊತೆ ಗೌಡರ ಮುದೆ ನಿತ್ಯಿದ್ದು. ಭಾವಣಾಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಾಗಿ ಬೀಡಿ ಮದುಕೊಂಡು ಧರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಂಸಪ್ಪ ಪಾಕಿನ ಪಕ್ಷದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಅವನ್ನೂ ರೋದಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ದೇವರು ಬೆಂಬೆಟೆಯ ಗಲ್ಲಿಯೋಂದರಲ್ಲಿ ದಾರಿತ್ತಿದ್ದು. ಬೀಡಿಯೂ ಸಿಗದೆ, ಹಾಡಿಯೂ ಸಿಗದೆ ಆಕಾಶ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿತವನಿಗೆ ಮಾವಾದಿಯೊಬ್ಬನ ಕಾಗಾಟ ಕೆಳಿಸಿತು. ಅವನ ಮನೆಯ ಜಗಲೀಯಲ್ಲಿ ಕೂತ ಮದುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಾ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೋಗೆ ಆ ಮನೆಯ ಕಿಕೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ತರಿಸಿತ್ತು. ಅವನು ಬೀಡಿಯ ಹೋಗೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಲ್ಲಿದೆ ಮದುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವೃಗ್ರೋಂಡಿತ್ತದೆ. ಹೋರಿಗೆ ಬಂದು ಕೂಡಾದಿವನೆದುರು ನಿತ್ಯ, ‘ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಕೂಡಾದಿವನೆದುರು ನಿತ್ಯ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದವನಿಗೆ ಅವಳು, ‘ಅಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರು ನಂದೇ’ ಅಂದು ನಕ್ಕಳು. ‘ಯಂಗಾದ್ರ ಹಾಳೋಗ್ಗು’ ಅಂದವನೇ ಯಾವುದೋ ಸಂದಿಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಲು ಪ್ರಯುತ್ತಿಸಿದೆ.

ಕೋಪಗೋಂಡ ದಕ್ಷಲದೇವಿಯ ಹಾಗೆ ಕಂಡಳು. ಮಾವಾದಿ ಕೂಗಾಡುತ್ತಾ ಹೋರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ದೇವರು ಆ ಜಾಗ ತಲುಪುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಆಯಿತು. ಇವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾವಾದಿಯು, ‘ಗಂಡ ಹೆಂಡು ಸೇಕಂಡಿ ರಾತ್ರೆ ಹೊತ್ತು ಕ್ಷೇತನ ಮಾಡೆ ಪ್ಪಾನ್ ಮಾಡ್ರಿದೆನೋ ಬಾಡ್ಗೋ... ಅದೂ ನನ್ನ ಮನೆ ಹತ್ತ ನಿಂತ್ಯಂಡು ಬೀಡಿ ಸೇದಿ ಹೋಗೆ ಬಿಡೋದಲ್ಲಿದೆ ಕೆಟ್ಟ ಭಾವೆಲ್ಲಿ ನನಗೇ ಬ್ಯಾಕಿರಾ... ಪ್ರಾಲೀಖರಿಗೆ ಬಿಷಿಸಿದ್ದೆ ಬುದ್ದಿ ಕಲಿತಿರಾ ಇರಿ ನೇವು’ ಅಂದು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಉಗಾವನ್ನು ಸೇರಿಸತ್ತೊಡಗಿದೆ.

ದೇವರಿಗೆ ಬೀಜ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗಾಯ್ಯು. ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗಲಾಟೆ ಜೊರಾಯ್ಯು. ‘ಕರ್ಕಲೇ ಬೊಳುಷುಡಿಕೆ ಪ್ರೋಲೆಸ್ತುನ್.. ನಾನೂ ನೋಡ್ನಿನ್’ ಅಲ್ಲ ಕಣ್ಣೆ ಕಟ್ಟಿ ನಿತ ಆ ಮದುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವರಿಗೆ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ, ‘ಹೇ ಕರ್ಕಂಪೋಗ್ಪೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡುನಾ’ ಅಂದು. ದೇವರಿಗೆ ಕವ್ಯಕ್ಕಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಹಿಂಬಿಳಿ ಕಣ್ಣಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ. ಜಾಳ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿತ ಹಣ್ಣಿನ ವಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಂಗಸೊಬ್ಬರು ದೇವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ‘ತಿ ಜನ ಸಿರಿಯಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿ, ಕರ್ಕಂಡು ಹೊಗ್ಗುದು; ಅಮೋಲ ಪ್ರೋಲೆಸ್ತು ಬಂದ್ರೆ ಎಳ್ಳಂಡೋಗ್ಗುರೆ’ ಅಂದರು. ಇವನು ಧೈಯ ಮಾಡಿ ಆ ಮದುಗಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ‘ಬಾ ಮೋಗನ್’ ಅಂದ. ಅವಳು ವಿಚ್ಕೆವಾಗಿ ಇವನ ಮುಖ ನೋಡಿದವರೇ, ‘ಇ.. ಗಂಡಾ’ ಅಂದು ಜೊರಾಗಿ ನಕ್ಕಳು. ದೇವರಿಗೆ ಏನುಸ್ಥಿತೋ ಅವಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದು ದರದರ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋರಿಸಿ ಅವಳಿನನ್ನು ನಿರಿಳ್ಳಿಸಿರದ ಕಾರಣ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಪಕ್ಷದ ಬೀಡಿಗೆ ಬಂದು ನಿತವನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿದ ಗೂಡಂಗಡಿ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬೀಡಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಾಗೇ ಹೋಗಿಬಿಡಬೇಕ್ಕಿಸಿದರೂ ಅಡ್ಯಾಕೋ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದ. ‘ಬೆಂಗ್ಗೂರಾ ನಿಂದು’ ಎಂದು ಕೇಳಿದವನಿಗೆ ಅವಳು, ‘ಅಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರು ನಂದೇ’ ಅಂದು ನಕ್ಕಳು. ‘ಯಂಗಾದ್ರ ಹಾಳೋಗ್ಗು’ ಅಂದವನೇ ಯಾವುದೋ ಸಂದಿಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಲು ಪ್ರಯುತ್ತಿಸಿದೆ.